

בש"פ 3814/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 3814/16

כבוד השופט נ' הנדל
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ט' באייר התשע"ו (17.5.2016)

בשם המבקשת: עו"ד דנה פינקלשטיין

בשם המשיב: עו"ד יעקב קמר; עו"ד מירב זמיר

החלטה

1. מונחת בפניי בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו-1996. המשיב מואשם בעבירת אינוס של קטינה בת 16.5 עבירה לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. ביסוד בקשה זו שני שיקולים מנחים: מסוכנותו של המשיב וקצב המשפט. בהחלטה להורות על מעצרו של המשיב עד לסיום ההליכים, נקבע כי ישנן ראיות לכאורה, עילת מעצר והעדר חלופה, והושם דגש על מסוכנותו של המשיב. אינני מתעלם מכך שהסניגור חולק על כך וסבור שללא קשר לתוצאות בקשה זו, נכון היה לשחרר את המשיב, אולם כפי שציין הסנגור עצמו, לא זו המסגרת לבקשה זו. בעניין הנוכחי נאמר, כפי שנקבע על ידי השופטת א' חיות בבקשת הארכה הראשונה (בש"פ 1147/16 מדינת ישראל נ' פלוני (21.2.16)), כי מסוכנות רבה נשקפת מן המשיב כפי שניתן ללמוד מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום, ומנסיבות ביצוע המעשים לכאורה. ברקע, עבר פלילי עשיר של המשיב.

באשר לקצב המשפט, ציינה השופטת חיות כי "קצב ניהול ההליך הינו יעיל". במסגרת בקשה זו הוזכר כי נקבעו שלושה מועדים נוספים בהם אמורה להסתיים פרשת התביעה ולהתחיל פרשת ההגנה, ואף תחל עדות הנאשם אם יבחר להעיד. הסניגור סבר שהערכה זו היא אופטימית וכי תידרש כל התקופה או רובה לשמיעת עדי התביעה. כן הוא צופה לפרשת הגנה לא קצרה, לנוכח עדי תביעה שברצונו להזמין שהתביעה לא הסכימה להגשת אמרותיהם בבית המשפט קמא.

מקרה זה מדגיש את הקושי בבקשות מעין אלו. הסניגור התייחס למספר הרב של התיקים שנכנסים למסלול הארכת מעצר של 90 יום לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, לעומת מספר השופטים הדנים בתיקים מסוג זה. במישור הכללי אומר, בתקווה שהדבר יעשה, כי יש מקום מעת לעת שבית המשפט המחוזי יעשה הערכות ביחס למספר מותבים השומעים תיקים מורכבים בהם נאשם נעצר עד לסיום ההליכים. לכל הקשור בתיק זה נאמר לזכותו של המשיב, כי הסניגור לא גרם לדחיות בשמיעת התיק. בהתאם לזאת, התיק אכן מתקדם, וראוי שכך ימשיך תוך קביעת מועדים נוספים על-פי ההתפתחויות בתיק. לנוכח הנסיבות, אין זה מקרה שהכף נוטה לשלול את הארכת המעצר של המשיב. יש לזכור כי מטרת הבאת בקשות להארכת מעצר מעבר לתקופה של תשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים אינה רק ההחלטה האם להיעתר לבקשה אם לאו. הסמכות להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים בפני ערכאה זו מהווה מנגנון פיקוח על ההליך. בראייה זו ובכפוף להמשך קביעת מועדים דין הבקשה להתקבל.

3. החלטתי להורות על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום החל מיום 28.5.16 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 53445-05-15 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ו באייר התשע"ו (23.5.2016).

ש ו פ ט